

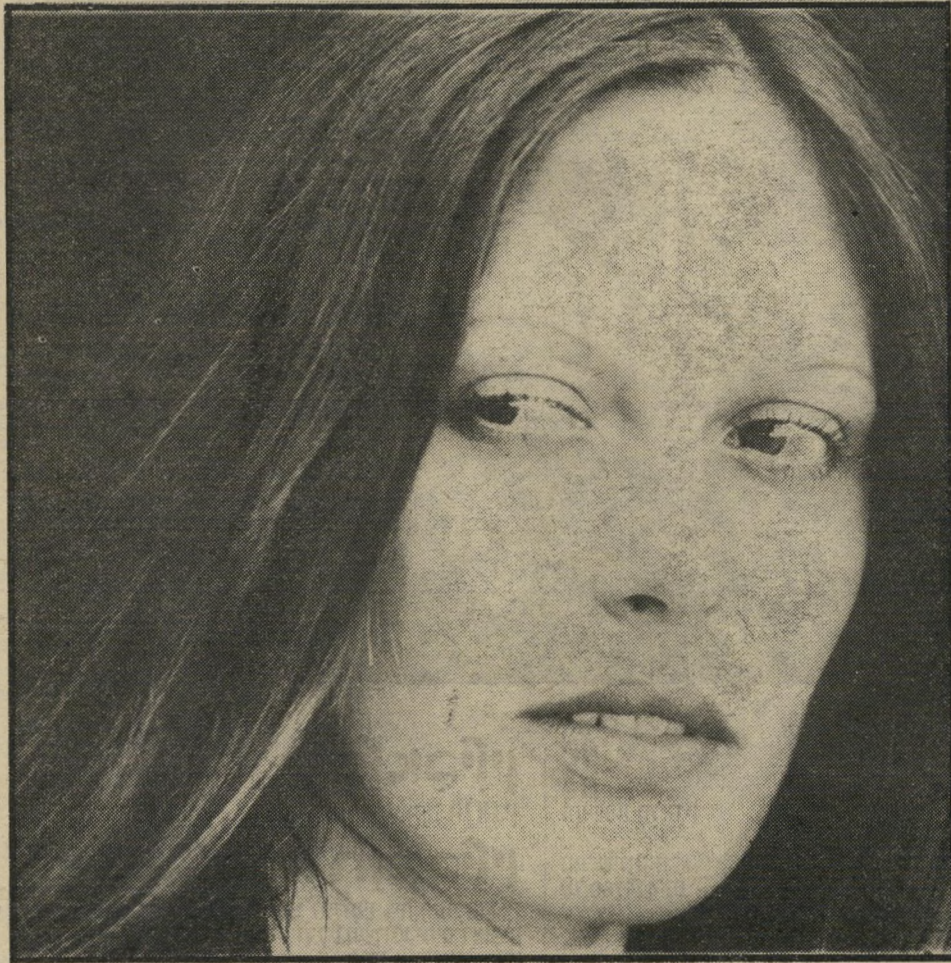
מלכת המינים 1975



מטעם **העולם הזה** ובתסות חברת **REVLON**

המועמדות הסופיות:

טבחית בנה"ל



גם בעת העבודה במיטבח הקיבוץ, שם היא משמשת כמבשלת-שנייה, כלומר מישנה לטבחית הקיבוץ, אין ויקי חוששת לשערה, שמוצרי-הטיפול המיוחדים של חברת וולה שומרים על בריאותה. את פניה המיוחדים-במינם שומרים ומענינים תכשירי היופי של רבלון, החברה שבחסותה נערכת תחרות מלכת-המינים השנה.



לוויקי הנאוה אין פנאי רב להשי' תוף, היות שהיא מבלה את מרבית זמנה בקיבוץ, שם היא משרתת במיסגרת הנח"ל. אך עובדה זו אי' נה מפריעה לה להתהדר בבגדיים ביקיני מתוצרת גוטקס, החברה המובילה בראש יצרני ביגדי-הים והחוף בארץ ואף ברחבי העולם.



בוטינה אדלר
השימלה הכפ' רית הפשוטה, הלבנה, העשירי ייה מבד טיבעי, נראית כאילו עוצבה במיוחד עבור ויקי על-ידי המעצב יצחק אדלר, העוקב בקפדנות אחר כל חידושי האופנה העולמיים. ביופיה וחינה הטיבעיים נראית ויקי כבתי-טבע אמיתית, שאינה נצרכת לסממנים חיצוניים כדי להרשים את כל רואיה, בביגדי-ספורט ובשמלות-ערב.



ויקי זילברמן, המיתמרת לגובה 1.76 מ', היא ציפור נדירה למדי. הנערה הנאוה והמקורית, בעלת השיער החום הארוך ו' עיני-האיילה החומות הגדולות, נולדה ב' תורכיה לפני 19 שנים, לאם ממוצא תורכי ולאב ממוצא יוקי. עד התגייסותה לצה"ל חיה ויקי בבית אבא, שהוא מנהל-חשבונות וצלם, ואמא, שהיא עקרת-בית, בבת-ים. אחר-כך היא למדה גראפיקה בבית-הספר אורט יד' טינגלובסקי, משלבה את המדעים, החלה את הקריירה שלה בצה"ל בסיני, כפקיד' דת מפקד אוגדה וכשרטט-מיבצעים. אבל אחר-כך היא החליטה שבנח"ל בכל זאת יותר טוב, עברה לבית-העמק שבצפון הארץ, שם היא מכהנת כיום כמבשלת' מישנה וידיימנה של טבחית-הקיבוץ. כאן היא יכולה לגדל בשקט ובשלווה את שתי החתולות שלה, בוצ'י וסוטייג' (נקניקיה), לאפות פיצות כיד הדימיון הטובה עליה, ויחד עם זאת לשמור על הטיפול האישי. אבל חוץ מפיצות ואת החתולות שלה, אוהבת ויקי גם את החבר שלה, שהוא קצין בצה"ל ומשום כך היא רואה אותו רק אחת לשבועיים. היא אוהבת גם מוסי' קה, מכל הסוגים, וחוץ מכל זה כימעט ש' אין לה בעיות, כי היא יפהפיה, חביבה, לבבית, פתוחה, משוגעת אחרי הקיבוץ שלה, נבונה ואינטליגנטית. ונא לא לראות את הפרצוף היפה שלה כקישוט בלבד. יש בו פה רבי-הבעה, שיש לו גם מה להגיד.